

Überwältigt

28/6322

Delgamâ,
per J. W. Steffenhagen un dehlô

0310082591

1953

~~11/186~~ Parb. 59

6 lp.

28

8
743

Oberona taure.

eij dšihwoja jaunš leelškungš, to sauza Ģionu no Bordojas; preeks ņmaidija iŝ wina ņilajahm azim un katris to miŝleja. Tikai brunneeks Amoris bij wina cenaidneeks, wiņŝ apŝauda Ģionu, deht wina ņaltas piłs un ņemes, un kad iŝdirdēja, ka jaunais herzogs jahŝot uŝ Pariŝi pee keiŝara Karla, tad tam zelā uŝglubneja, to gribedams nonahwet. Sawu draugu Karli, keiŝara dehtu, Amoris ņew par palihgu peerunaja un kad Ģions beŝ ruhpehm ņawem pawadoneem papreekŝ jahja, tad abi paŝlehpuŝchees cenaidneeki iŝ kahda krukma iŝfkrehja un tam uŝkrita. Ģions bij tikai septinpadŝmit gadu wezš un tadeht tee zereja to drihŝ pahrŝpeht, bet wiņŝ gainajahš ka lauwa un Karli nodubra. Ģions zeloja tahtlaku beŝ kahdahm ruhpehm un gahja tuhdak uŝ keiŝara pili, tik ko Pariŝe nonahza. Kad nu wiņŝ preekŝ keiŝara Karla trona ņahweja un brunneezigi klanijahš, tad tumscha baŝunu ņana atŝkaneja un brunneeks Amoris ņahlē cenahza, no ņeŝcheem wiħreem pawaditš, kaš melnaš apklatas behres neŝa lihdi trona paŝahpenehm. Tur Amoris atklatja apŝegu no nedŝihwa Karla waiga un tad ŝchehdamees ņazija: „Duhto keiŝar ņawu dehtu!“ Tad taš rahdija uŝ Ģionu un sauza ar peħrkona balŝu: „Taš ir taš ņlepkawa!“

Keiŝars no ŝkumjahm un duŝmahm aiŝgrahbtš gahjahš uŝ Ģionu un buhtu to uŝ weetas noduhriš, kad wina padomneeki to nebuhtu apturejuŝhi. Ģions ņahweja beŝ bailehm un nodeemowahš pee ņawa brunneeka wahrda, ka wiņŝ eŝot no muguras pahrŝteigtš un eŝot tikai ņawu dŝihwibu ņargajiš. Bet keiŝara duŝmaš ņemitejahš un kad wina brunneeki pageħreja, lai wiņŝ apŝchełjotees, tad taš peħdigi ar tumschu peeri ņazija: „Labi, Ģion, eš tewi apŝchełjochu, bet tew par apmeerinaŝchanu taš jadara: Zelo tuhdak uŝ Babiloni, iŝklauschini tur to laiku, kad kałiŝa pili top ņwehtki ņwehtiti, eij tad dŝihru ņahlē un noħeret tam emiram galwu, kaš kałiŝam pa kreiŝu roku ņeŝch, ar weenu ņobins zirteenu. Iŝlubdŝees tad no kałiŝa tŝchetruš dŝerokluš un puduri no wina bahdas. Ja tu man ņehiŝ ņihmes atneŝi, tad wari atkal ņawā mantojumā ņahtees; bet ja taš ne-eemantofi, tad atpałak nahtot tewi gaida nahwe!“

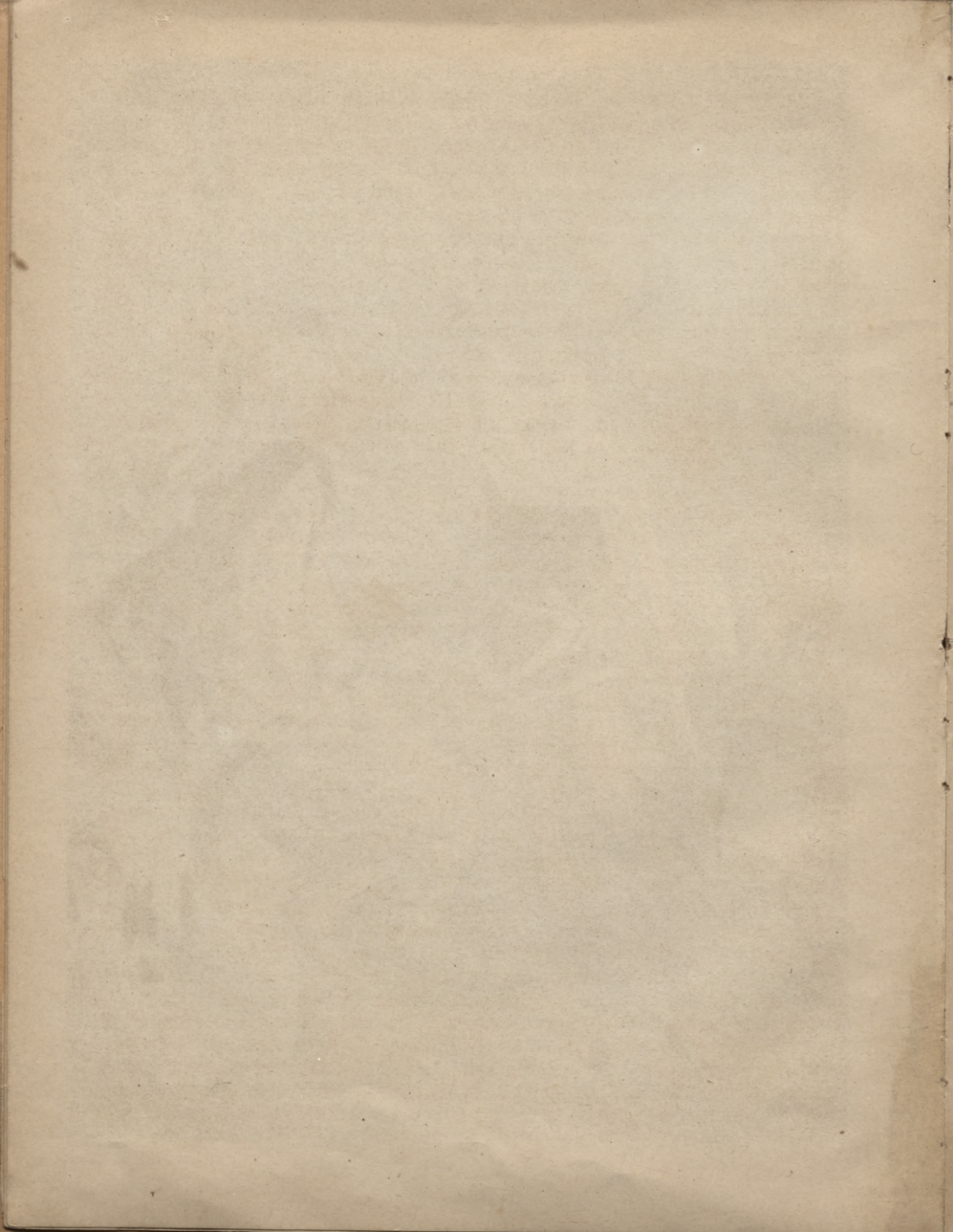
Wisi isbihjabs. Tikai Hiona silabs azis laistijabs wehl gaischati nekâ pa-
 preeksch. „No tu keisar pawehli, tas tays isdarits!“ winsch ar gaischu, stipru balsu
 fazija, dsilu paklanijabs un tad no keisara pils aigsahja. Jau otra deenâ tas us
 tahlo zefoschanu sagatawojabs un cekahpa kugi ar weenu pawadoni un divi sirgeen.
 Kugis strehja kâ wehssch pahr juhru; bet kad Hions leet us krahta iskahpis, tad wairs
 tik ahtri us preekschu negahja. Ta naw wis wegla beja, zaur meshchainam semehm
 jabt, kur zeki un tekas nesinami! Behdigi Hions nowahja tukfnesi, kur nekâ to eht
 nebija un brihscham pat uhdens lahfes truhka, ar fo slahpes dseset. Nu tam grubti
 flahjabs! Wina nabags pawadons apgulabs un nomira; winsch nu palika weens pats;
 tikai pawadona walejs sirgelis ar noleegtu galwu tam lihdsi rikschjoja. Hions jau domaja,
 ka schai tukfnesi buhschot jamirft; te tas newilus ceraudhsija garu wihru ar sneega
 baltu babrdu. Preezigs winsch tam ussauza: „Deems palihds!“ — Wezis peefschja
 un skubhsstija Hiona mehteli. „Sen gadus ne-esmu wairs neweenu fatizis, kas
 Deewam tijetu,“ winsch issauza. „No kureenes juhs nakat? Beedodat man scho
 jautaschanu, bet juhs lihdsigi, kâ weens pauts otram, manam agrakam kungam, leel-
 kungam Sigwinam no Bordojas!“ — „Tas bij mans tehws,“ Hions fazija. Nu
 pakrita wezais tam pee kahjahn un preeka asaras raudot stabhsija, ka winsch esot
 herzoga Sigwina sulainis, Scherasmins, un esot schai tukfnesi paslehyees; kad wina
 kungs zihnotees kritis. „Nu tad nahz man lihdsi,“ Hions preezigs fazija. Nahdi
 man, kur tas tuwakais zelschs us Babeli.“ — „Tas tuwakais?“ Scherasmins do-
 mige fazija, „aj kungs, tas ir padaudsi breefmigs. Es gan zitu drojchu zelu sinu,
 bet us ta pa-ees gads, lihdsi tur nonahstam.“ „Es jau ners buhtu, kad weselu gadu
 gribetu jabt!“ Hions fazija. „Es iswehlos to taisnako. Bet kahdas breefmas tu
 domaji?“ — „Aj,“ Scherasmins subrojabs, „jums zaur tumschu meschu jajabsi, kur
 walda Efsu kehniensch Oberons, kas tik skaisfs kâ saule un tik breefmigs kâ tukfnescha
 weefulis. Kad winsch juhs sauž un juhs tam ne-atbildat, tad winsch dusmigs un
 atreebjabs; bet kad winam atbildat, tad wina warai padoti un ne kad newarat no
 mescha ahra tik.“ — „Kad tew bail, tad paleez te pat,“ Hions fazija; „es jah-
 schu.“ — „Un es juhs pawadischu, kur jums patihkabs,“ Scherasmins fazija us
 miruscha sulaina sirga lehtdams.

Saulei no-eijot tee nokluwa burwainaja meshâ, kur tee atspirdsinadamu pa-
 chnu atrada. Hions nuyat gribeja nokahpt un atpustees, kad peepeschi stary kokeem
 spihdeja un spiguloja masi wahgischti un kâ bulka no beesumeem isschahwahs. Divi
 leopardi bij aissuhgti un tapa no maha puika loziti, kas wahgds stahwus stahweja un
 bij tik skaisfs kâ saule. Wina mati ar brihnum jauku kroniti puschkoti laistijabs
 kâ selts, sudraba spojchi, smarshchigi swahrzini un pahr teem purpura mehtelitis, pee
 jostas karajabs sibda schnore is silona soba taifita un loti jauki isrotata taure, frei-
 sâjâ rokâ tas tureja lilijas puki, kas loti jauki smarshchjoja.

„Es esmu Efsu kehniensch Oberons!“ puika mihligâ balsâ fazija. „No Deewa
 pufes apweizinat mani, jo juhs zaur manu meschu zelojat!“ — „Behgat, kad jums
 dsihwiba mihta,“ Scherasmins sawam kungam ussauza, sakehra wina sirga eemautus
 un rahwa to few lihdsi un tã nu abi ajsbehdsja. Oberons sita ar majo pirksinu us
 taures. Peepeschi debes apmahzabs breefmiga wehtra fazehlahs un behglu preekschâ
 radabs dsita straume. Ais sewis tee isdsirdeja taures skanu.“ Sirgi apstahjabs kâ
 peesecti. Scherasmins nolehza no sirga un eesahka danzot, it ka buhtu no pascha

c. offener d.

launa apsehstis, up, up, up, ka baltā bahrda no weenas uš otru puši swaidijahs. Blakus Hionam atfancija kehina Dberona mihligais balšs, kas wehl reiš fajija: „No Deewa rafes, apšweizinat mani!“ Wina mihligais waidišnš un gaiščās behrna azis rahdijahs Hionam buht ustizamas. Tadehl winšch drihš fajija: „Eš sweizinat!“ — Nu Dberons tam apkehrabs ap kaku un fajija laipnigi: Hion, tu man mihšch un es sen šinaju, ka tu šhe zelosi. Par šawas fargafchanas šimi došču tew šchim brihšcham to, ko wišu wairak wehlejees.“ — „Kas tas buhtu?“ Hions prašija. — „Kreetnis ehdeens!“ Dberons pazehla lilijas puki un uš reiš apklahts galšs eeradahs. To eeraugot nu tik Hions ihšteni fajuta, žif tas iſſalžis; newaram ari par to brihnetees, jo nebija trijās deenās neneeka ehdis, ka tikai kahdas faknes un masu putniņu olas. Ari Šherašmins šawu datu dabuja, kas peekuſis bij ſuhnās pakritis, kad Dberona taure apluſa.

Kad Hions pež lihšma launaga peežehlahs un gribeja atwaditees, tad Dberons tam šawu bikeri un tauri pašneedja. „Šhis bikeris,“ tā winšch fajija, „pildabs pats no ſewis preekšch katra kreetna wihra ar gabru wihnu, kad to pee luhpahm leek; bet kas uš launeem darbeem dšenahs, preekšch ta winšch paleek tukšch un ſadedšina tahdam muti. Sargi to, bet jo wairak šho tauri. Ja to lehnām puštifi, tad wiſeem taweem eenaideekkeem jadanžo, lihšj gar ſemi kriht, ka Šherašmins nu-pat danžoja, tadehl ka no manis launu runaja. Ja tew leelas breefmas draude, tad puht ſiipraki! Lai buhtu, ſur buhdams, tad es dširdošchu un tew palihgā ſteigichos, bet beš wajađſibas tu nedrihtfi mani ſaukt. Gewehro wehl ko: Taws zehšch eet gar Dunata pili. Tur mahjo milšis Angulaſers, tahds breefmišs negantneekš, kam pat laimejees, manas paſcha kehnienes Titanijas burwju gredſenu ar ſmaragda atmeni nolaupt. Sargees tur uſturetees, jo winšch tewi kā kniſi noſiſtu.“

Cekam Hions paſpehja atbildet, Dberons jau bij paſudis. Bet ko winšch pehđigi no milša fajijis, tas ihpaſchu kahrību jaunajā herzogā modeja, negodim kehnienes Titanijas gredſenu atnemt. Kad tas nahkoſchā deenā Dunata pili atſneedja, tad winšch lika Šherašminam gaidit un pats nogahja taiſni uš wareno milša pili. Diwi ſlaiki waktneeki ſtabweja pee wahrteem un ſita gaiſu weenumehr ar dšelju ſtee-neem. Hions puhta lehni ſawu tauri; tad tee ſawus dšelju ſteenus uſſweeda augſtu gaiſā un eefabka danžot up, up, up, ta ka Hions nekawetš pa wahrteem wareja ee-ect. Breefmiga ſchnahtſchana tam zelu rahdija uš Angulaſera iſtabu, ſur tas kā apgabſees baſnižas tornis guleja. Hions tam peelihda, nowilka ſpoſcho ſmaragda gredſenu lehni no milšu pirſta un uſbahja pats ſawā pirſtā. Bet kad negribeja gulošchu zilweku nonahwet, tad winšch ſkani iſſauza: „Uſmoſtees!“ — Breefmigais milšis uſlehza ſchkaudidams, ſplahwa duhmus un uguni, lehza Hionam klaht, it ka to gribetu noriht. Bet kad burwju gredſenu tam uš pirſta eerauđſija, tad bailigs atkabhahs un tapa tai paſchā brihđi no Hiona nodurts. Ar preežigu ſirdi jaunais leekſkungs iſſtaigajahs pa Dunata pili un atſwabinaja wiſus brunneekus un ſeewee-ſchuš, kas tur apžeetinati un tad zehoja atkal tahlaku.

Tai paſchā wakarā, kad zehšch pahr kahdu pakalni gabja, Šherašmins pee-veſchi eefauzahs: „Luhkojat tur!“ un Hions azis pazehlis eerauđſija ſawā preekšchā ſtalto Bahbeles pilſatu. Kalifa pils laiſtijahs un ſpiģuloja wafara ſaulē. Drihš tee pilſatā nonahza un jahja taiſni uš pili, ſur ſchodeen kalifs bij emireem leelas dšibres iſrikojis. Pee pils notapis tas eerauđſija kahdā logā dailu jaunkundſi, kas

Hionu eeraudsiijuse fawas faititas rokas pret to luhdsot pazehla. Tuhdal winsch apnehmahs scho jaunkundsi atfwabinat, tik ko buhschot fawa keisara pawehli ispidijis, nolehza tad no sirga, ka ar pazeltu sobini waretu pili dotees. Wisi Wori un kalisa fargi laida to garam. Bes ka Hions buhtu pa labu un freisu pusi apluhktoees, tas dewahs taisni weesu sahle, kur kalifs ar emireem us purpura farkaneem sehdekkeem ap galbu sehdeja. Hions kalifu tuhda pasina no staltas sirga astes, kas ar dahrgem afmineem isrotata, pee baltà turbana peestiprinata. Bes kaweschanahs tas dewahs us preekschu un nozirta — rihtsch — rahtsch — galwu tam Sarazenam, kas kalisa freisaja puse sehdeja un loti nejauks ijskatijahs.

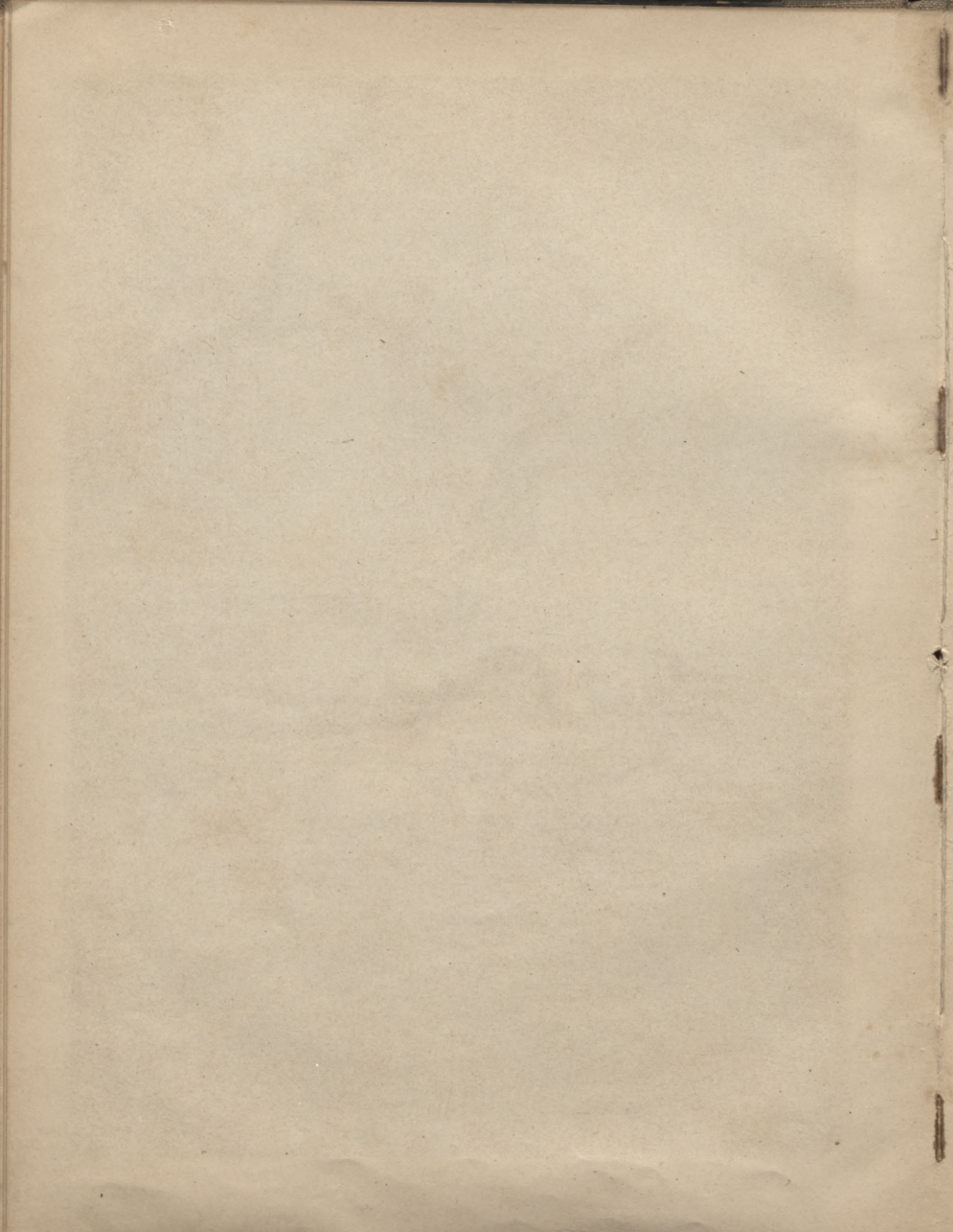
Nu gan warat eedomatees, ka kalifs dufmas eebfahwahs, kad to wina lutekta afinis apflakstija. Wisi weesi uslehza no faweem sehdekkeem un kehra pehz sobineem, tos no maktiin gribedami ahrà wilkt. Nu eesahka Hions it lehni Dberona tauri puhst un tai paschà brihdi sahka wisi weesi danzot — up, up, up! Ar seltu isrotatee kastani wehdinajahs, sposchàs sobenu maktis klabeja, un tee zekuli un sirgastes us turbaneem swahrstijahs schury un turp; pa starpu spiguloja tuhstoscheem dahrgo afminu wisadàs pehrwes, kahjahm lehkajot izzehlahs fawads trofneis, katris dseedaja fawu dseefmu, selta un sudraba trauki wirs galda skaneja sadurotees. Hions puhta un puhta. Nu palika wisa pils dsihwa. Kehka, staltu un dahra puishchi atsfrehja un sahka lehkat un danzot up, up, up! bes kahdahm bailehm tee ar augstmaneem danzotees gahja; Hions atzerejahs jaunkundsi, pasneedja Scherasminam fawu tauri un lika tam lehni tahlak puhst un tad gahja jaunkundses kambari usmeklet. Drihs tas atrada kahdas aisslehgtas durwis un kad tas ar roku tausidams grehsenu pee tahm atduhra, tad tahs paschas no sewis atwebrahs. Jaunkunde steidsahs preezigi jaunajam leelungam preti un apfweizinaja to tehwu waloda: „Gfat sweizinati, mans brunneeks!“ —

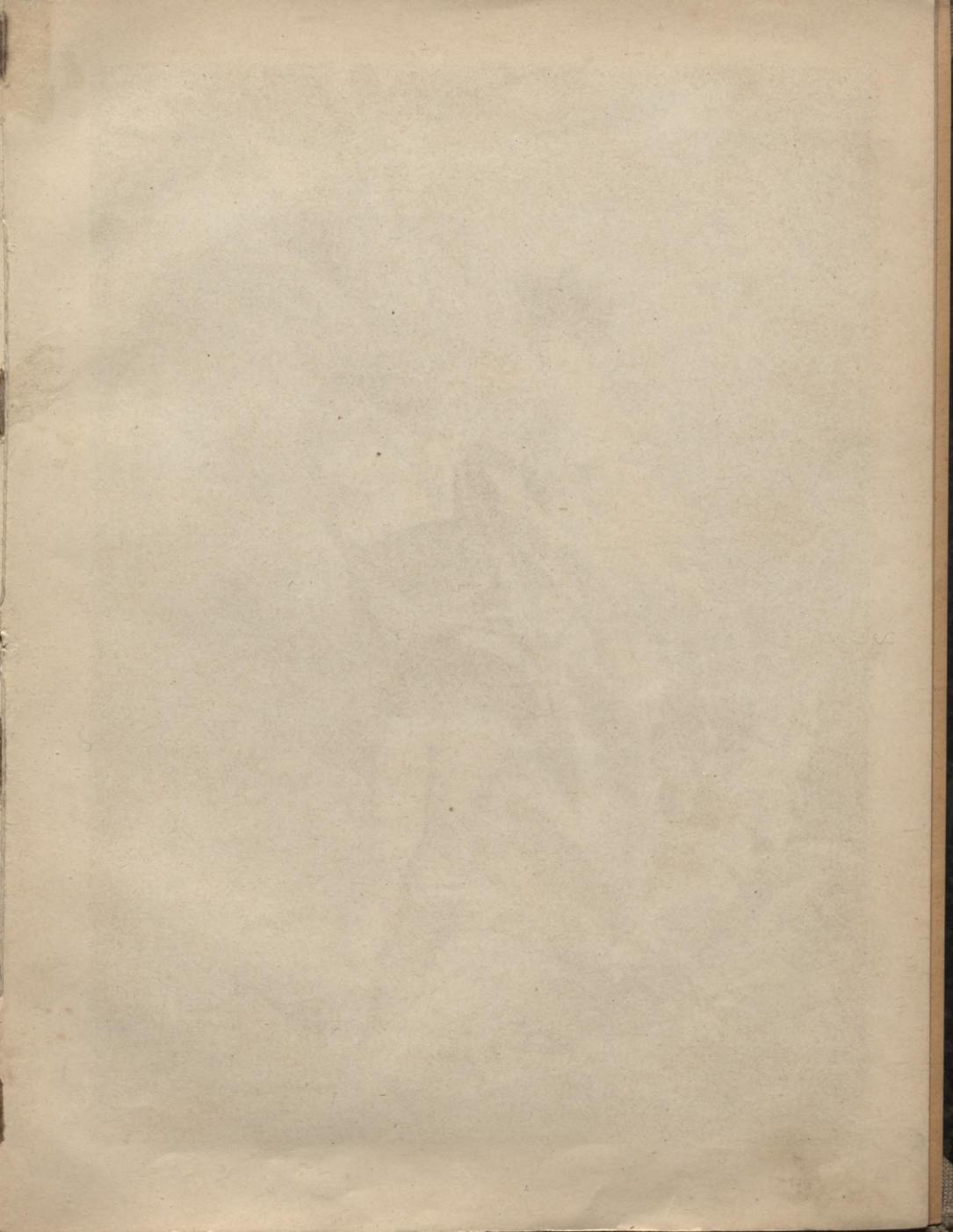
„Ro? Juhs runajat Franziski?“ Hions brihnodamees issauza. — „Uj juhfu wairoga Franzijas wapenis,“ jaunkundse atbildeja, „un es efmu Esklarmonda, Gijenàs grafa meita. Bordojas herzogs Sigwins, kas ar Sarazeneem zihnotees beidsahs, bij mans mahtes brahliis.“ — „Un mans tehws!“ Hions preezigi eesauzahs. „Nahkat man lihdsi, mihsà mahjene, tuhda, ahtri us apafschu, kur man wehl steidsamas darischanas. Pehz tam juhs man isstahstifat, ka tas atgadijees, ka juhs sche atradu.“ Winsch pahrgreeja ar sobina spizi winas faites un tad steidsahs lihdsi ar to sahle, kur wehl wisi jo traki lehkaja. Tikai teem firmgalwojem bij spehki beigufchees un kalifs nespehja ne rokas ne kahjas pakustinat. Hions panehma no Scherasmina tauri, lai sahle paliktu brihdi klfusu, tad brunneezigi us weena zela nolezees tas gaischi un skaidri kalifu tà usrunaja: „Augstais kungs! Keisars Karlis Parisè leef tew luhgt, lai tu winam tschetrus dseroklus un drufku no taweem firmajeem mateem nojubtot.“

Tik ko winsch bij runat beidsis, kad kalifs, kam no dufmahm wifs wahjums pahrgahjis, sprausladams brehza: „Nekauigais, tew jamir!“ Un kad Hions azis pazehla, tad diwdesmit sobenu asminus sew pahrgalwu eeraudsiija. Ar wifu spehku tas taurè cepuhka. Peepehchi wifs tumfà pahrewhrtahs, breeesmigs pehrkons eeruhzahs, wisa pils notrihzeja un wisi Sarazeni pakrita gar semi. Hions, Esklarmonda un Scherasmin's wehtrà isdsirda juktas skanas. Sable pildijahs ar liliju smarfschu, greesti pahrylihsa un Dberons nolihdoja, un gaismas apstorots, us sudraba wahgeem, ko diwi sneega balti gulbji wilka. Winsch spihdeja ka faule un fazija:

Coffhardinger.

„Tu esi isturejees ka waronis! Ka manas laipnibas pehdiga sibme, s'hee wahgi lai temi un tos tawejus nowed lihds juhrmalai, ka tu waretu preezigi fugi kabpt.“ Dberons dewa sibmi ar liliju, tad peenahza mafs Elfs ar preezigu waidiniu un pasneedja Dberonam dahrgi isrotatu kastiti. Dberons kastite paluhkojees fazija: „To tu brangi isdarijs majais Pufs!“ un pasneedja Hionam ar dahrgajem akmineem isrotato kastiti. „Nem!“ ta winsch fazija; s'he to atradisi, ko taws keisars wehlahs. Pufs us manu pawehli kalifam ischetrus dseroflus iswizis un is simas bahras matu kuschki israhwis. Dshwo nu wesals! Esi weenmeh'r deembihjigs un freetnis, lai taure un bikeris weenumeh'r pee tewis atrodahs, par manas laipnibas sibmi.“ „Baldeews, Dberon!“ Hions preezigi eesauzahs. „Bet ari man kahda dahwana preeksch tewis. Neds s'he tawas kehnienes Titanijas gredjenu! Sanem to no manis un ainesh to winai!“

Nu Dberona preezigais waigs aptumschojahs. „Ne!“ winsch atbildeja. „Tu wari winu paturet, lai gan to zaur nepaklausibu eemantojis. Winsch temi war fargat no leelahm breefmahn, tikai fargees, ka to nekad no pirksa nenowelz. Bet ja buhsi atkal nepaklausigs, tad manu s'chelaslibu pawifam saudefi!“ Hions usbahja gredjenu atkal sew pirksa un apsolijahs, ka Dberona pawehli isdaris'hot.

Awadotees Dberons skuhpsitija Hionu un tad pajuda. Spahrmains behrns ar sudraba swahrzineem nolaidahs, sahebra gulbju purpura eemautus un dewa Hionam un otreem diwejem sibmi, lai wahgos kabpjot. Lai gan wahgishi bij loti mast, tatschu wiseem weeta peetika; gulbji iplehta spahrnus, ari Elfu behrns tapat darija. Peepeeshi greesti atdarijahs no jauna, ta ka debehs ar swaigsnem bij redsama, wahgi pazehlahs un lidoja zaur gaisu, tahlu, tahlu nost no Bahbeles, lihds farkanai juhrai.

Tur fugis ar uswilkeem sehgekeem gaidija. Hions ar beedreem atstahja gulbju ratus un dewahs us fuga, kas tuhda sawu zeloschanu eesahka un ka wehsh tif ahtri us preekschu dewahs.

Nahkoscha dena sehdeja Hions un wina mahsene Gesklarmonda saulgosi kopā us fuga wirsus un Hions klauschinaja, ka tas atgadijees, ka winsch to par kalifa zeetumneezi atradis. „Ja,“ wina atbildeja, „tu pateesi buhsi dsirdejis, ka mans tehws bij apweh'rejees, lihds ar mani us Jerusalemi zekot. Zekā us tureeni wehtra muhsu fugi ussweeda us krasta, kur meh's wisi Sarazenu warā kluwahm. U! tee nonah-weja manu miho tehwu un aisweda mani us Bahheli kalifa pili. Tur buhtu warejuse gaischi preeks' dshwot, kad buhtu sawu kristigo tizibu aipleeguse. Bet kad to nedariju, tad man bij wesels gads pee uhdens un maijes, saistitai jawahrgst! Tagad stahsti brahlen, kas temi man par laimi us tureeni noweda.“ — Hions winai istahstija wifu, un kad no milsa Angulafera stahstija, tad Gesklarmonda gauschi brihnejahs, ka tas pats gredjens warot deret majai Elfu kehnienei, leelajam milsim un winas brahlenam Hionam. — „Ja,“ Hions fazija, „ta ir wina ihpashiba! kas to pirksa bahsch, tam tas der ka nomeh'rots.“ „To ari es gribetu ispromet,“ wina fazija un tureja Hionam sawu pirksinu preti, lai tai gredjenu usbahstu. Hions, kas tai brihdi bij loti preezigs, ne ka nedomaja, nowilka gredjenu un gribeja to Gesklarmondai uspromet, kad tas winam peepeeshi is rotas juhra eeriteja.

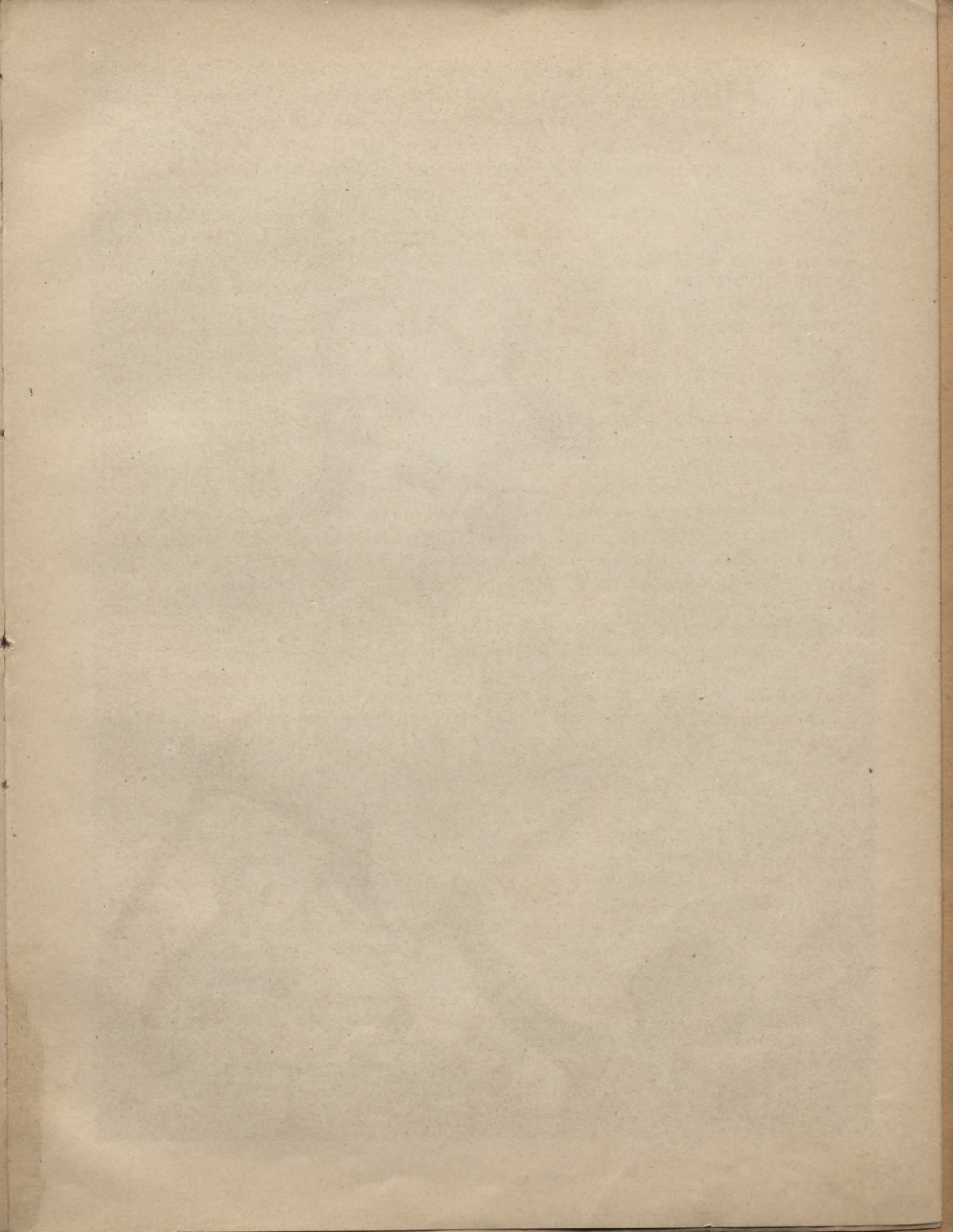
Ubi skati eesauzahs, jo tee pa wehlu atzerejahs Dberona pawehli. Lai pascha brihdi eesahka juhra trafot, debehs un uhdens palika melni ka nafts, breefmiiga wehtra swaidija fugi ka spalwinu. Nu fazija fuga kapteins us matroscheem:

„Muhfu starvâ wajaga kahdam buht, kas debesu sodu ispelnijees. Tadeht lojesim, kam no mums jamirst, lai debesi waretu apmeerinat.“ Notika kâ winsch pawehleja. Wiseem, kas us fuga atradahs, bij jaloje un nahwes lose krita Hionam. Winsch kehra ar roku pehz taures; aj, ta bij paluduse, ari bikeris wairs keshâ ne-atradahs. Nu winsch ašina, ka Dberons nepaklausibas deht us to apskaitees un ne kas to no nahwes neseheja glabht. Ar droshu siridi, ka arweenu, nodewa winsch Scherasminam kashiti ar kalifa bahrdi un sobeem, un pawehleja tam, lai mahâ atgreetees to keisararam Karlim nododot, un ari lai pasakot, ka winsch patš sawu galu atradis. Kad to buhschot isdarijis, tad lai Esklarmondu nowedot pee winas mahtes grafenes Gijenās. Atwadotees tas skuspstija sawu mahzeni un sagatarwojabs jubrâ lehft. Esklarmonda atsinahs sewi par tif pat wainigu kâ Hions, tadeht ta apkampa Hionu, kad tas pahz fuga malu gribeja lehft un abi kopâ eekrita trafodamâ jubrâ. Tai paschâ brihdi debesš palika atkal gaischa un jubra meeriga, kad tee nelaimigee bij nogrimušchi.

Ubi domaja, ka tee us nahwi beigti; bet wisni toš nesa arween us preekshu lihdi kahdai tukšchai salai, kur tee isglahbahs. Pa wolti tee zereja, ka Dberons teem buhschot peedot un palihdjet; bet tas nebija ne redsams ne dsirdams, un tã teem wjadseja ar ruhpehm un publieem no saknehm sawu dsihwi ušuret. Zik leels bij tadeht Esklarmondas preeks, kad ta reis fugi turu garam segelejt ceraudšija! Wina wehdinaja ar shkldrautu un zereja laimi un glahbschamu, lihdi fugis pateesi pee salas peectureja. Bet tas neatnesa ne ko labu. Kuga kapteins bij jubras laupitajs, kam it labi patika, ka ne-aishargatu meiteni atrada, ko it weegli pahrspehja un tad us Tunisu aishwedis wehrgoš pahrdewa. Esklarmonda jau bij šaišita, kad Hions us winas bailigu brehšchamu peestidšahs. Diwus laupitajus winsch nošita gar semi; bet drihs tapa pahrspehts un ar strikeem pee koka peeseets, pa to starpu tapa Esklarmonda us fuga nonešta. Nu tas stahweja beš palihga bada nahwei nodots un lukojahs us aishelodamu fugi. Stunda pehz stundas pagahja, jau wakars metahs, ne-aprakstama wahjiba pahrnehma to nabagu, šiltas ahnis tezeja pahz wina waigu no kahdas wahts us peeres. Winsch zereja ka mirschot, aishlehdja azis un sehrojabs: „Dberon!“

Nu tas peepeschi šajuta, ka it kâ pawasara wehšmina ap to wehdinaja un tad azis atdarija. Winam tif ko wehl laiks atlika, mašã puika wiltigo waidšnu apluhot, kas wina šaites šagreša. Cekam tas Elsu wareja usrunat un tam pateiktēes, tas isplehta sawus špahrninus un pahz jubru aishidoja. Tahds peekušis, kahds Hions jutahs, tatschu tam širdiba atgreesahs, ihpashchi kad tas jubrâ šwejneku laiwu ceraudšija. Winsch gan raudšija šwejnekus ar šihmehm usmanigus darit — bet pa wolti! Nu tas šanehma dubšchu un metahs jubrâ eekšâ, lai pelvedams laiwu aishneegtu, kas tam ari ijdewahs. Šwejneeki to eenehma laiwã un pee Tunijas iszehla us malu, kur kahds nastu nesejs par to apschelohjabs un to kopa lihdi isweselejojabs un tad pee sawa grubta darba sew par palihgu peenehma.

Winsch tam lika, kahdã wakarã rihsu maišu us šultana kehli nonešt. Pahz pils pagalmu eedams, tas ceraudšija sew par ne-issakamu preeku sawu mahzeni Esklarmondi, kas dahrjã raweja. Winsch nošweeda rihsu maišu, šteidšahs dahrjã un lehni issauza: Esklarmonda! Wina tezeja tam preti un apkehrahš tam ap kaflu. Bet eekam abeem ijdewahs nemanot aishehgt, kahda rupja roka šakehra Hionu pee pakaušcha

un to pahrspehja, tadehl ka tam nekahdu eerotschu hebija. Sultans, kam behgli faseeti tapa peewesti, nosodija tos us nahwi, jo katram sweschineekam bij zeeti aisleegts dahrsä ee-eet, un wehrdjene wehl bij luhkojufe isbehgt. Gsklarmonda nometahs sultanam pee kabjahm, teiza fawa brahlenu un fawu wahrdu un luhdja to, lai tos winu augtas zilts pehz faudsetu. Sultans kahdu brihdi apdomajahs un tad pehdigi fazija: „Waj juhs gribat fawu Deewu aisleegt un manu Deewu Allah peeluhgt, tad jums dshwibu dahwaschu!“ „Zabak mirsim!“ tä abi weenä mutë issauza. „Nu, kad juhs tik labpraht mirstat, tad tapjat riht us fahrta fadedsinati!“ Hions luhkojahs pastahwigi us to breefmigo nahwi, winam tikai bij Gsklarmondas shehl. Nostkumis un ar shehlabahm winsch fawu nepaklausibu pret Oberonu atzerejahs un fawä weentula zeetumä flani un fahpigi issauza: Oberon, Oberon! Mans noseegums ir leels; bet isglahb shehligi newainigo Gsklarmondi, tad nahwes fodu labpraht zeetischu par fawu noseegumu.“

Kad tä bija fauzis, tad tam gar waigeem wehdinajahs it ka taurina spahrni un brihnum smalks balsinsch tam ausi tschuksteja: „Apmeerinajees!“ Tas nebija Oberona bals; tatschu Hions fajuta us reis meeru, ka lihds rihtam wareja weegli gulet.

Saule jau bija uslehfuse, kad no zeetuma tapa iwests, us fahrta zelts un tur pee staba peeseets, kam oträ puse Gsklarmonda peeseeta. Wini gan newareja faredsetees; bet Hions lehni fazija: „Gsi meeriga!“ Apfahrt fahrtam stahweja milsiigi Mori ar degofschahm pifa lahphahm. Sultans wehdinaja ar keschas drahnu zaur waleju logu, tad Mori noleeza pika lahpas un aisdedsinaja ar piki notraipito fahrtu, kas sprehgadams sabka degt. Beepefschi palika tumseh un breefmigs pehrkons eeruhjahs, uguns leesma iidhsa un tahs fäites, ar ko nosoditee bij faisitti, nofrita kã luhjaini. Hions few par leelu preeku pamanija, ka tam atkal Oberona taure us kruhtim karajahs. Tschakli winsch to pee luhpahm peelika un nu sahka Mori, waktneeki, pils laudis un sultans pee loga, ihfi fakot, wiss, kas pili dshws, rinki danzot up, up, up! Tai paschã brihdi gaisf pildijahs ar liliju smarschu un fudraba gulbju wahgischdi ar spahrnaino Glsu kutscheriti nolaidahs pee Hiona un Gsklarmondas. Nu tee atfina, ka Oberons teem peedewis un us wineem wairs nedusmojahs, tee preezigi eekahpa wahgischds un likahs zaur gaisu wisinatees, lihds gulbji lehnahm kahdã jaukã dahrsä nolaidahs, kam widu atradahs duknu pils.

Ta bij no zaurspihdoscha kristala buhweta un ar roschu wirknehm isrotata. Aehninsch Oberons shehdja blakus sawai kehminenei Titanijai kahdã sposchã pihlbaru welwë us fawa trona, kas no lilijahm un rosehm pastahweja. Titanija bij wehl majaka un smalkaka ne ka winas laulats draugs, ta bija tik jauka kã pawafara faule un kad ta smaidija, tad tee roschu pumpuri usplauka. Hions ar Gsklarmondi nometahs preefsch puku trona us zekeem un Hions fazija: „Oberon, pateizos, ka tu man tik shehligi peedewis!“

Oberons mihligi atbildeja: „Schoreis tew manai kehminenei japateizahs!“ Titanija pazehla fawu majo rozinu un rahdija Hionam smaragda gredsenu, kas tai pirfsta: „Es jums pateizos, Hion un Gsklarmonda,“ wina wiltigi fazija, „lai gan kehminsich man manu gredsenu atdot negribeja, tatschu tas man us pirfsta atrodahs, tadehl ka Hions bij tik aismirsigs. Mans mihtakais delfins gredsenu fäehbra, kad tas juhrã noriteja un man to atnesa un tagad, fur gredsens atkal mans, ko es ari tikai zaur nepaklausibu pajaudeju, mans kehminsich us mani wairs nedusmojahs, un

jūhs man tadeht mihi. Es luhdsu Dberonu, lai tew peedotu, Gion, tadeht ka tu tikai aif aismirfibas noscedsees." Titanijai wehl runajot, atskaneja lehna brihnum jautā musta un Esu kehniņu pabris pavadija Gionu un Esklarmondi pee galda, kur tikai saldumi atradahs. Kad tee ilgi un preezigi bij kopā sehdejuschi, tad Dberons peedahwaja sawam mihtajam Gionam brihnumu bikeri. "Nem winu atpaka!", tā winsch laipnigi sazija, "dier no ta un dod ari Esklarmondi no ta dsert." — Tik ko abi bij bikeri tukšojuschi, tad tee loti dšlā meegā eegrina.

Kad tee uimodahs, tad bij gaischa deena; tee atradahs mihtkās suhnās kahdā biršite; ne tablu no teem stahweja maja mahjina. Gions peezehlahs klauweja pee durwim, lai waretu apkluschinat, kur tee ihsteni atradahs. Ko gan domajat, ko winsch ceraudsija, kad durwis atwehrahs? Ne ko zitu kā Scherasminu, kas skali eebrehzahs, kad sawu, par miruschu turetu, kungu ceraudsija. "Jūhs wehl dšihwi?" tā winsch reiņu reišehm iissaiza. — "Un tu sche dšihwo?" Gions brihnodamees prasija; "es zereju, ka tu atraftos keisara pagalmā."

"Aī, peedodat, leelkungs, es tur nebuht nebiju; es baidijos, ka keisars man netizetu un mani kā wiltneeku liktu nonahwet. Jūhsu kastite wehl ne-aiskabrta manā skapi atrodahs." — "Kur tad mehš sche atrodamees?" Gions jautaja. "Turwu pee Parises, sčehligais kungs!"

Drā deenā tapa uftizamais Scherasmins ar kahdu dahrgu afmini no Dberona kastites uš pilšatu suhtits, lai par to sposchas drabnas un staltus sirgus waretu sapirktees, un ta nu stalti isgreinojuschees, tee wehl tai paschā wakarā Parise eejahja libdš keisara pilei, kur tee nokahpa.

Gions stahjahs ar brunneeka staltumu preeksch keisara trona un sazija uš keisaru un sapulzejuscheem brunneekem ar skalu balsu:

"Es wiņu ispildiju, ko man usdewat, mans keisars! Sčhe ir kalifa bahrda un sobi. Turklaht es sčho meiteni Sarazenu marai atnehmu. Ta ir mana mahsene, Esklarmonda no Gijenās, ko jūhsu sčehlastibai atwehlu."

Keisars Karlis nokahpa no sawa torna, aismirsa wišas dušmas un apkampa Gionu. Tad tapa wina laimigai pahrnahšchanai par godu tahdi sposchi sčehthi šwineti, ka wiši no teem runaja, kas tur klaht bija, kamehr dšihwoja. Ari Giona bikeris tapa apkahrt sneegts.

Gions pehz tam ašweda sawu mahseni pee winas mahtes, grafenes Gijenās un atgreesahs tad uš sawu leelkunga walsti, kur tas Bordožas pili Dberona tauri pakahra. Katris šlimneeks, kas to usluhsoja, palika tubdat wesals, kas noskumis, tas tapa preezigs, un laime un sčehthiba peemahwoja Dberona brihnischkigajai dahwanai preeksch Bordožas Giona un laipnigās Esklarmondas, jo pehdeja maš gadus pehz Giona atgreeschanahs bij tam palikuse par mihtligu laulatu draudseni.

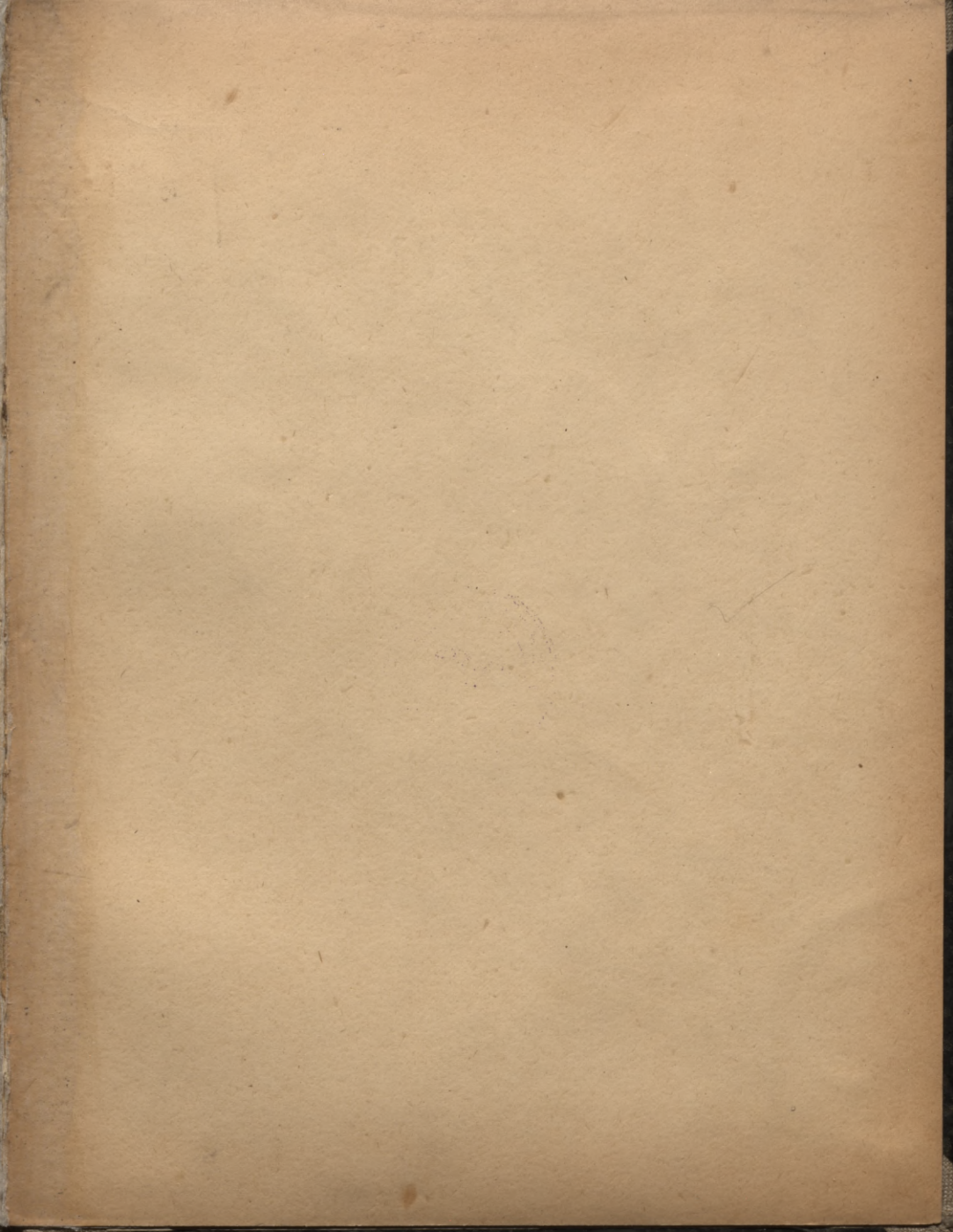

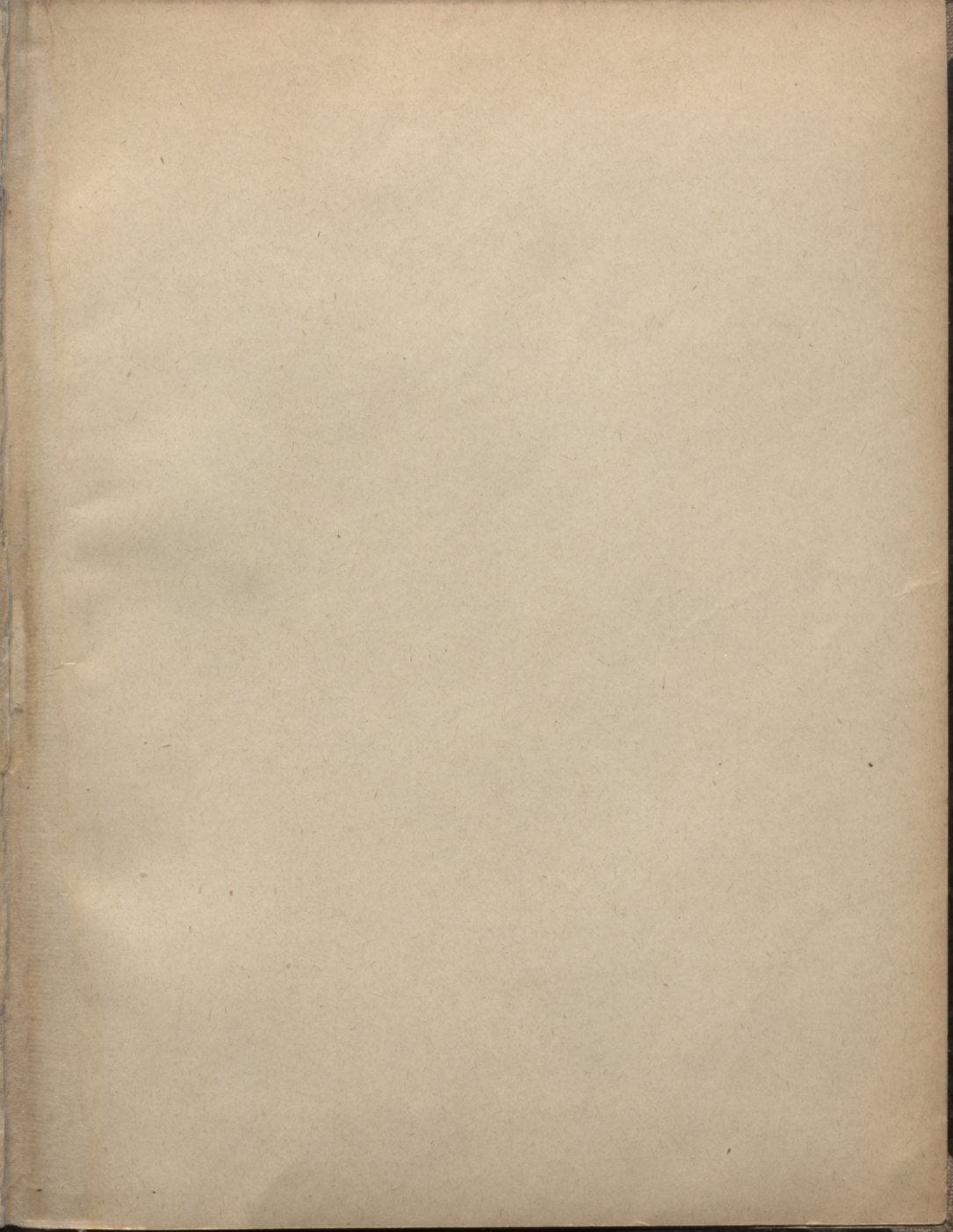
c. offenberg

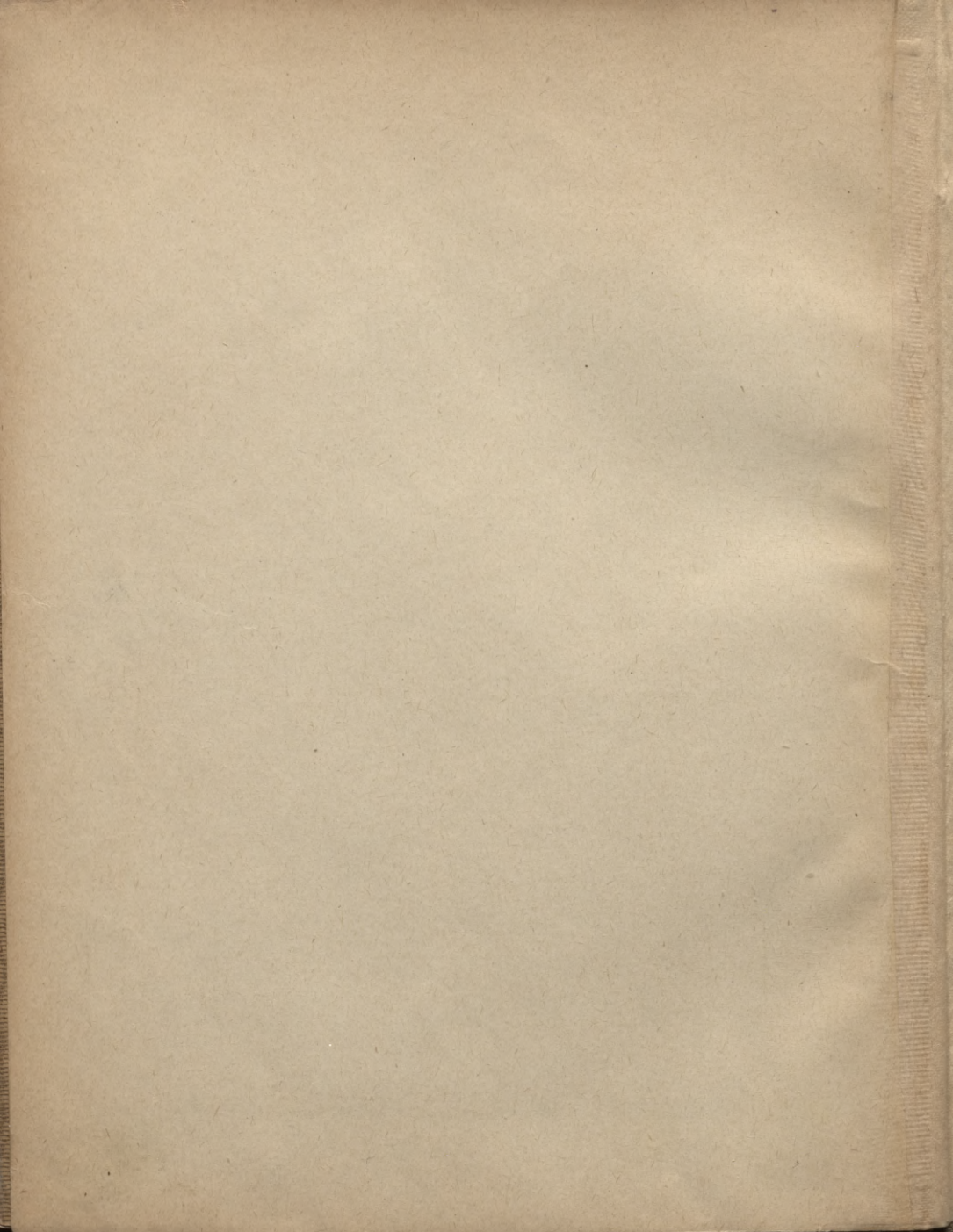

LC 10322

10 10322

90

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310082591